LESZCZYŃSKIE BIURO WYCEN I OBROTU NIERUCHOMOŚCIAMI
RZECZOZNAWCA MAJĄTKOWY– inż. Marian WITCZAK
Recognised European Valuer (REV)
Państwowe Uprawnienia Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast – Warszawa Nr 3255
Uprawnienia z zakresu szacowania nieruchomości dla sektora bankowego – Warszawa Nr 1168/XXI/99
Uprawnienia z zakresu szacowania nieruchomości dla sektora skarbowo-podatkowego – Warszawa Nr 21/990/02
64-100 LESZNO ul. Śniadeckich 1
tel./fax. (0-65) 529-91-00 tel.kom. 0-609-801-201 e-mail: mwitczak@poczta.fm
www.nieruchomosci-witczak-leszno.pl

RAPORT Z WYCENY

DOTYCZĄCY OKREŚLENIA WARTOŚCI RYNKOWEJ CIĄGNIKA ROLNICZEGO URSUS 1222,

STANOWIĄCEGO WŁASNOŚĆ

HODOWLI ZARODOWEJ ZWIERZĄT „ŻOŁĘDNICA”SP. ZOO

Cel : określenie wartości rynkowej dla potrzeb sprzedaży

Oszacowana wartość rynkowa (Wr) na dzień 25.01.2019 r. wynosi:

Wr = 9 981,00 zł

Słownie: dziewięć tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt jeden złotych

Zleceniodawca: ***Hodowla Zarodowa Zwierząt „ŻOŁĘDNICA”***

ASYSTENT RZECZOZNAWCY: Kalina Maćkowiak **AUTOR RAPORTU:**

Leszno, dn. 25.01.2019 r.

S P I S T R E Ś C I

I. PODSTAWY FORMALNO - PRAWNE. 4

1. PODSTAWA OPRACOWANIA WYCENY 4
2. PRZEDMIOT OPRACOWANIA 4
3. ZAKRES WYCENY 4
4. CEL WYCENY 4
5. PODSTAWA PRAWNA 4
6. ŹRÓDŁA INFORMACJI 4
7. OKREŚLENIE STANU PRAWNEGO 5
8. ZASTRZEŻENIA 5

II. PODSTAWOWE POJĘCIA Z ZAKRESU WYCENY I METODYKA WYCENY 5

III. OPIS ŚRODKA TECHNICZNEGO 12

IV. WYCENA 16

V. ZAŁĄCZNIKI 17

I. PODSTAWY FORMALNO - PRAWNE.

1. PODSTAWA OPRACOWANIA WYCENY

Zlecenie od:

Hodowla Zarodowa Zwierząt „ŻOŁĘDNICA" Sp. z o.o.,
Żołędnica 41, 63-900 Rawicz

dla

Leszczyńskiego Biura Wycen i Obrotu Nieruchomościami, ul. Śniadeckich 1,
64-100 Leszno

2. PRZEDMIOT OPRACOWANIA

Przedmiotem raportu jest wycena ciągnika rolniczego URSUS 1222 będącego własnością firmy Hodowla Zarodowa Zwierząt „ŻOŁĘDNICA" Sp. z o.o., wyszczególnionego w dalszej części opracowania.

3. ZAKRES WYCENY

Zakresem wyceny objęto prawo własności ciągnika rolniczego URSUS 1222 o numerze rejestracyjnym PRA 34YA, rok produkcji 1988 r., wyszczególnionego w dalszej części opracowania.

4. CEL WYCENY

Określenie wartości rynkowej ruchomości dla potrzeb sprzedaży.

5. PODSTAWA PRAWNA

5.1. Kodeks cywilny – Ustawa z dnia 23.04.1964. z późniejszymi zmianami.

6. ŹRÓDŁA INFORMACJI

6.1. Wizja lokalna wycenianego majątku w dniu 17 stycznia 2019 r.

6.2. Wycena wartości środków technicznych - T. Klimek. Wyd. 2003r;

6.3. Informacje uzyskane od właściciela wycenianego środka technicznego,

6.4. Ceny transakcyjne z regionalnego rynku, będące w posiadaniu wykonującego wycenę

7. OKREŚLENIE STANU PRAWNEGO

Przedmiotowy majątek jest własnością firmy Hodowla Zarodowa Zwierząt „ŻOŁĘDNICA" Sp. z o.o.

8. ZASTRZEŻENIA

8.1. Niniejszy raport nie może być wykorzystywany do celów innych niż określone w pkt. I.4

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Żaden fragment niniejszego opracowania nie może być powielany, publikowany, przekazywany za pomocą środków elektronicznych, mechanicznych i innych, nie może być fotografowany, nagrywany w całości lub w części bez uprzedniej zgody autora.

8.2. Raport został sporządzony zgodnie z aktualnie obowiązującymi przepisami.

8.3. Określona wartość jest wartością na dzień 25 stycznia 2019 r.

8.4. Raport wykonano w dwóch jednobrzmiących opracowaniach.

II. PODSTAWOWE POJĘCIA Z ZAKRESU WYCENY I METODYKA WYCENY

Proces wyceny - uporządkowany ciąg działań analityczno – rachunkowych w wyniku których uzyskiwane jest realne oszacowanie wartości maszyny (urządzenia) w określonej rzeczywistości gospodarczej.

Wartość – cecha obiektu mechanicznego traktowana jako potencjalna cena możliwa do uzyskania podczas sprzedaży na rynku, przy uwzględnieniu założeń i uwarunkowań procesu wyceny.

Wartość rynkowa – najbardziej prawdopodobna cena możliwa do uzyskania na rynku przy uwzględnieniu następujących uwarunkowań:

- transakcja zachodzi na wolnym i konkurencyjnym rynku, bez zakłóceń irracjonalnych, a strony nie kierują się szczególnymi motywami,
- znajduje się chętny sprzedawca i nabywca, którzy nie działają w sytuacji przymusowej,
- znane są zalety i wady maszyn,

- czas niezbędnego wyeksponowania maszyny na rynku uwzględnia jej rodzaj i stan rynku.

Środek techniczny – w metodologii wyceny to uogólnienie maszyny, urządzenia, narzędzia i niejednokrotnie utożsamiany jest z obiektem mechanicznym. Środkiem technicznym w rozumieniu powyższej definicji jest np. maszyna, urządzenie, pojazd, agregat, linia technologiczna itd., pracujące w systemie operacyjnym.

Maszyna (urządzenie mechaniczne) – obiekt mechaniczny zawierający mechanizm lub zespół mechanizmów we wspólnej obudowie, służący do przetwarzania energii lub wykonywania określonej pracy mechanicznej. Z energetycznego punktu widzenia urządzenie mechaniczne (maszyna) pobiera energię mechaniczną lub jest przetwornikiem energii przetwarzającym inny rodzaj energii w energię mechaniczną.

Maszyna - *Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 20 12.2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla maszyn i elementów bezpieczeństwa (Dz. U. Nr 259, poz. 2170*)
- zespół sprzężonych części lub elementów składowych, z których przynajmniej jeden jest ruchomy, wraz z odpowiednimi elementami uruchamiającymi, obwodami sterowania, zasilania, połączonych wspólnie w celu określonego zastosowania, w szczególności do przetwarzania, obróbki, przemieszczania lub pakowania materiałów.

Niezawodność w technice – właściwość obiektu charakteryzująca jego zdolność do wykonywania określonych funkcji, w określonych warunkach i określonym czasie. W sensie ilościowym niezawodność to prawdopodobieństwo poprawnego funkcjonowania zgodnie z przeznaczeniem w określonym czasie.

Niesprawność – jeden ze stanów technicznych w jakich może pozostawać środek techniczny. Przyczyną niesprawności może być niewłaściwy montaż, regulacja, stopień zużycia, uszkodzenie lub awaria. Niesprawność może być przyczyną niezdatności do eksploatacji lub użytkowania.

Trwałość obiektu (żywotność) – właściwość obiektu charakteryzująca jego zdolność do zachowania stanu zdatności w określonych warunkach, aż do zakończenia eksploatacji

(osiągnięcia stanu granicznego). W sensie ilościowym określa się wykonaną pracę (lat, godzin, km, mtg, itp.).

Zużycie – proces ciągłych zmian pierwotnego układu materialnego związanych z ubytkiem masy, zmianami tworzywa (jego struktury, składu chemicznego) i układu wymiarów (odchyłek i tolerancji), Zużycie występujące przy przekroczeniu stanu granicznego dla danego elementu, zespołu lub środka technicznego jest zużyciem granicznym i prowadzi do uszkodzenia awaryjnego. Uszkodzenie awaryjne jest poprzedzone wyraźnym narastaniem intensywnego zużycia.
Zużycie wynikające z normalnego okresu eksploatacji w normalnych warunkach działania jest zużyciem eksploatacyjnym.

Uszkodzenie – zmniejszenie sprawności lub niesprawność zidentyfikowana co do przyczyny i zakresu, a czasem i przyczyny, zmniejszająca zdolność do działania, a także sprawność środka technicznego (przejście elementu , a niekiedy i całego obiektu ze stanu zdatności w stan niezdatności). Uszkodzenie najczęściej prowadzi j do mikrozmian cech geometrycznych, materiałowych i dynamicznych.

Stan zdatności – to stan, w którym obiekt techniczny spełnia wszystkie funkcje zgodnie z założeniami poczynionymi podczas konstruowania, pozwalający na dalsze jego użytkowanie.

Stan niezdatności – to stan, w którym obiekt techniczny nie może realizować przewidzianych funkcji użytkowych z godnie z wymaganiami.

Stan graniczny – to stan, w którym został wyczerpany potencjał eksploatacyjny i dalsze użytkowanie jest niemożliwe.

Zużycie potencjału eksploatacyjnego (techniczne) - jest procesem fizycznego zużycia poszczególnych części i zespołów lub całego środka trwałego prowadzącym do zmniejszenia zdolności operacyjnej. Końcowym efektem tego procesu jest kasacja urządzenia. Zużycie to można podzielić na normalne i awaryjne.

Stan techniczny – to zbiór właściwości środka technicznego identyfikujący jego zdolność do zaspokajania potrzeb dla której został skonstruowany, wytworzony i eksploatowany.

Stopień zużycia technicznego – jest podstawową informacją o stanie technicznym środka technicznego. Jest to relatywna miara przydatności środka technicznego do dalszego funkcjonowania z uwzględnieniem kompletności i sprawności jego zespołów. Ta przybliżona ocena jakości środka technicznego jest oparta na zużyciu w wyniku eksploatacji lub jej braku i w rezultacie normalnego użytkowania lub awarii, z uwzględnieniem przeprowadzonych napraw, jeśli były przeprowadzane.

W szczególnych przypadkach do określenia stanu technicznego konieczne są specjalistyczne badania diagnostyczne, bez których nie da się określić zużycia z przyczyn fizycznych. Należy dążyć do określenia indywidualnych miar zużycia całego środka technicznego wyrażonych np. spadkiem wartości nominalnych parametrów pracy, zmianą wymiarów elementów, spadkiem sprawności działania zespołów i podzespołów.

Nie ma ogólnych reguł szacowania stopnia zużycia technicznego.

Jednym ze sposobów określenia stopnia zużycia jest liniowa metoda czasowa , tak zwana Metoda Rossa, która wyraża się wzorem:

$$S = (te / T) \times 100 \%$$

gdzie:

te - dotychczasowy okres eksploatacji (lat)

T - okres trwałości (żywotności) w latach

Należy zwrócić uwagę, że metoda ta nie uwzględnia wielu czynników , między innymi warunków eksploatacji, przeprowadzonych remontów i modernizacji, itp.

Najczęściej stopień zużycia technicznego jest szacowany w oparciu o dokonane oględziny i pomiary, (ocenę techniczną poszczególnych zespołów), informacje użytkownika oraz doświadczenie rzeczoznawcy.

Wartość rynkowa – to racjonalnie określona ilość pieniędzy, którą chętny kupujący będzie skłonny zaoferować chętnemu sprzedającemu w zamian za przedmiot transakcji, przy

założeniu równości stron i ich niezależności, bez istnienia żadnego przymusu wpływającego na decyzję o zakupie i sprzedaży, przy pełnej znajomości przedmiotu i okoliczności transakcji, w określonym, danym czasie. Na wartość tę w sposób decydujący wpływają warunki popytu i podaży.

Środki techniczne podlegają wycenie przy zastosowaniu podejścia porównawczego lub kosztowego. Podejście dochodowe nie powinno być stosowane poza wyjątkowymi, szczególnie uzasadnionymi przypadkami.

W podejściu porównawczym stosowana jest metoda cenowo – porównawcza i korygowania ceny średniej, a oszacowanie wartości przedmiotu wyceny winno być oparte na znajomości cen transakcyjnych podobnych, porównywalnych środków technicznych. Jeśli porównywalne środki techniczne nie są dokładnie takie same jak środek wyceniany, dokonuje się korekt w stosunku do wartości środków porównywalnych. Korekty te wynikają najczęściej ze stanu technicznego, wieku, modelu (wydajności, rozmiarów), a także z innych ważnych atrybutów rynkowych.

Podejście kosztowe, które oparte jest na założeniu, że świadomy, tzn. poinformowany i zorientowany w warunkach rynkowych nabywca nie zapłaci więcej za środek techniczny niż wynosi koszt wytworzenia środka zastępczego, o tej samej użyteczności co środek wyceniany. Podejście to zakłada, że maksymalną wartością środka technicznego dla świadomego nabywcy jest kwota równa cenie budowy lub zakupu nowego obiektu o tej samej użyteczności. Jeśli przedmiot wyceny nie jest nowy, to aktualny koszt obiektu nowego musi zostać pomniejszony o sumę odpowiadającą wszystkim formom utraty (ubytku) wartości [z przyczyn fizycznych, funkcjonalnych (wewnętrznych) i ekonomicznych (zewnętrznych - środowiskowych)].

W celu ustalenia wartości środka technicznego w podejściu kosztowym, od kosztu odtworzenia lub kosztu zastąpienia środka technicznego nowego należy odjąć odpowiednie utraty wartości.

Wycenę wartości przedmiotowej maszyny dokonano w podejściu kosztowym z zależności:

$$Wr = Cp (1 – Uw)$$

gdzie:

Cp - cena na rynku nowego porównywalnego środka technicznego

Uw - ubytek (utrata) wartości użytkowej środka technicznego – zawiera w sobie ubytek wartości z przyczyn fizycznych, z przyczyn funkcjonalnych i środowiskowych.

Utrata wartości z przyczyn fizycznych - jest to ubytek wartości lub użyteczności, którego przyczyną są zjawiska fizyczne związane z tarciem i zużyciem, a także z upływem czasu. Wielkość zużycia fizycznego determinuje stan techniczny maszyny lub urządzenia.
Utrata wartości z przyczyn fizycznych ma najczęściej dwa składniki. Pierwszy z nich jest stosunkiem efektywnego czasu użytkowania do średniej żywotności, a drugi wynika z braków, niekompletności i / lub nie usunięcia skutków awarii.

Utrata wartości z przyczyn funkcjonalnych – jest to ubytek wartości, którego przyczyna tkwi we właściwościach środka technicznego. Jest spowodowana zużyciem funkcjonalnym i pogorszeniem efektywności działania co zawsze jest następstwem zmian konstrukcji, technologii i wprowadzania nowych tworzyw. Przejawia się np. w braku przydatności do działania, nadmiernej lub niedostatecznej wydajności, zbytniej energochłonności, w braku zastosowania wyrobów które są wytwarzane lub usług które są wykonywane, w nadmiernych kosztach eksploatacji, w zbyt niskiej sprawności, poprzez wprowadzenie nowych generacji konstrukcji, itd.

Zużycie funkcjonale maszyny jest więc funkcją postępu technicznego w zakresie konstrukcji i budowy aktualnej generacji maszyn tego samego typu i przeznaczenia.

Miarą zużycia funkcjonalnego jest wartość współczynnika nowoczesności konstrukcji (K), uzależniona od stopnia technicznego i technologicznego zaawansowania konstrukcji maszyny, jej przydatności, możliwości przeprowadzenia naprawy i uzyskania części zamiennych.

Współczynnik nowoczesności konstrukcji przyjmuje się z przedziału następujących wartości:
K = 0,7 – 1 dla maszyn obecnie produkowanych i oferowanych na rynku
K – 0,4 – 0,7 dla maszyn nie wytwarzanych, ale dostępne są części zamienne
K ≤ 0,4 dla maszyn przestarzałych, których produkcja została zaniechana.

Utrata wartości z przyczyn ekonomicznych (zewnętrznych, środowiskowych) **–** jest to ubytek wartości wywołany czynnikami zewnętrznymi w stosunku do środka technicznego, czyli wynikłe z relacji do szeroko rozumianego środowiska działania maszyny. Środowisko to tworzą uwarunkowania stricte ekonomiczne, prawne, społeczne i ekologiczne. Przykładami utraty wartości z przyczyn zewnętrznych są m. in. zmiany przepisów prawa podatkowego, brak surowców, względy ekologiczne, zmniejszenie popytu, nietrafna lokalizacja, preferencje publiczne itp.

Przy ustalaniu wartości środka technicznego uwzględniono następujące czynniki:

- marka, typ i kraj producenta,
- nowoczesność konstrukcji,
- czas i rodzaj eksploatacji, liczba użytkowników,
- stopień zużycia technicznego i funkcjonalnego / moralnego /,
- dostępność serwisu i zaopatrzenie w części zamienne,
- możliwość i koszt naprawy,
- liczba, rodzaj i zakres przeprowadzonych napraw,
- cena i dostępność egzemplarza nowego,
- dostępność rynkowa egzemplarza analogicznego,
- wielkość rynku oraz relacje popytu i podaży,
- przydatność indywidualna poza megaukładem technicznym,
- koszt utrzymania w stanie użyteczności technicznej,
- przydatność wartości resztkowej,
- sezonowość popytu,
- determinacja właściciela do sprzedaży,
- istnienie jednego klienta,
- moda.

Podstawą wyceny była wizja lokalna, podczas której dokonano oględzin, sprawdzono stan techniczny i przeprowadzono wywiad z przedstawicielem zleceniodawcy.

Ceny nie są objęte podatkiem VAT.

III. OPIS ŚRODKA TECHNICZNEGO

Ciągnik rolniczy URSUS 1222

Informacje o pojeździe: Model Ursus 1222 – to średni ciągnik rolniczy produkowany w latach 1976–1994 w Zakładach Mechanicznych Ursus w Warszawie w liczbie około 282 000 sztuk.

numer rejestracyjny PRA 34YA

Kategoria pojazdu: ciągnik rolniczy

Marka: URSUS

Model: 1222

Rok produkcji: 1988

Pojemność silnika: 6842,00 cm^3

Dopuszczalna masa całkowita: 5775 kg

Masa własna pojazdu: 4250 kg

Liczba miejsc siedzących: 1

Stan licznika: 3486 mth

- Silnik – wysokoprężny czterosuwowy, z bezpośrednim wtryskiem paliwa:
- liczba cylindrów: 6
- moc (według PN): 84,8 kW (117 KM)
-

Według stanu na dzień wizji lokalnej: ciągnik sprawny techniczne, na niektórych elementach skorodowany, posiada lekkie wgniecenia i zadrapania, stan ogumienia średni, opony wyeksploatowane nierównomiernie, ich zużycie szacowane na 50 %, ciągnik zarejestrowany, przegląd techniczny ważny do 12.07.2020 roku, badania techniczne wykonywane regularnie, oszacowany stopień zużycia technicznego i funkcjonalnego określono na poziomie 70 %. Współczynnik nowoczesności konstrukcji 0,3.

Dokumentacja fotograficzna

Informacji podczas wizji lokalnej udzielał Pan Henryk Franciszkiewicz.

IV. WYCENA

Wartość początkową maszyny określono na podstawie analizy rynku maszyn podobnych. Przeprowadzona analiza wykazała, że ceny podobnych środków technicznych (produkowanych w latach 1986 – 1989) kształtują się następująco:

- Ciągniki rolnicze URSUS 1222 w przedziale 19 000,00 zł – 32 000,00 zł.

Jako wartość początkową przyjęto 110 900 zł (dla odpowiednika wycenianego modelu, produkowanego aktualnie).

Tabela obliczeniowa i wynik wyceny:

Ciągnik rolniczy Ursus C 360 3P						
Lp.	**Środek techniczny**	**Data produkcji**	**Wartość początkowa [zł]**	**Stopień zużycia technicznego (%)**	**Współczynnik nowoczesności konstrukcji (K)**	**Wartość brutto [zł]**
3.	Ciągnik rolniczy Ursus C 360	1988	110 900,00	70%	0,3	9 981,00
					Razem:	**9 981,00**

* Oszacowane wartości zawierają podatek VAT (23%)

Przyjęto wartość rynkową:
W = 9 981,00 zł

Autor opracowania:

Leszno, dnia 25 stycznia 2019 r.

V. Załączniki

1. Fotografia dowodu rejestracyjnego pojazdu oraz karty pojazdu

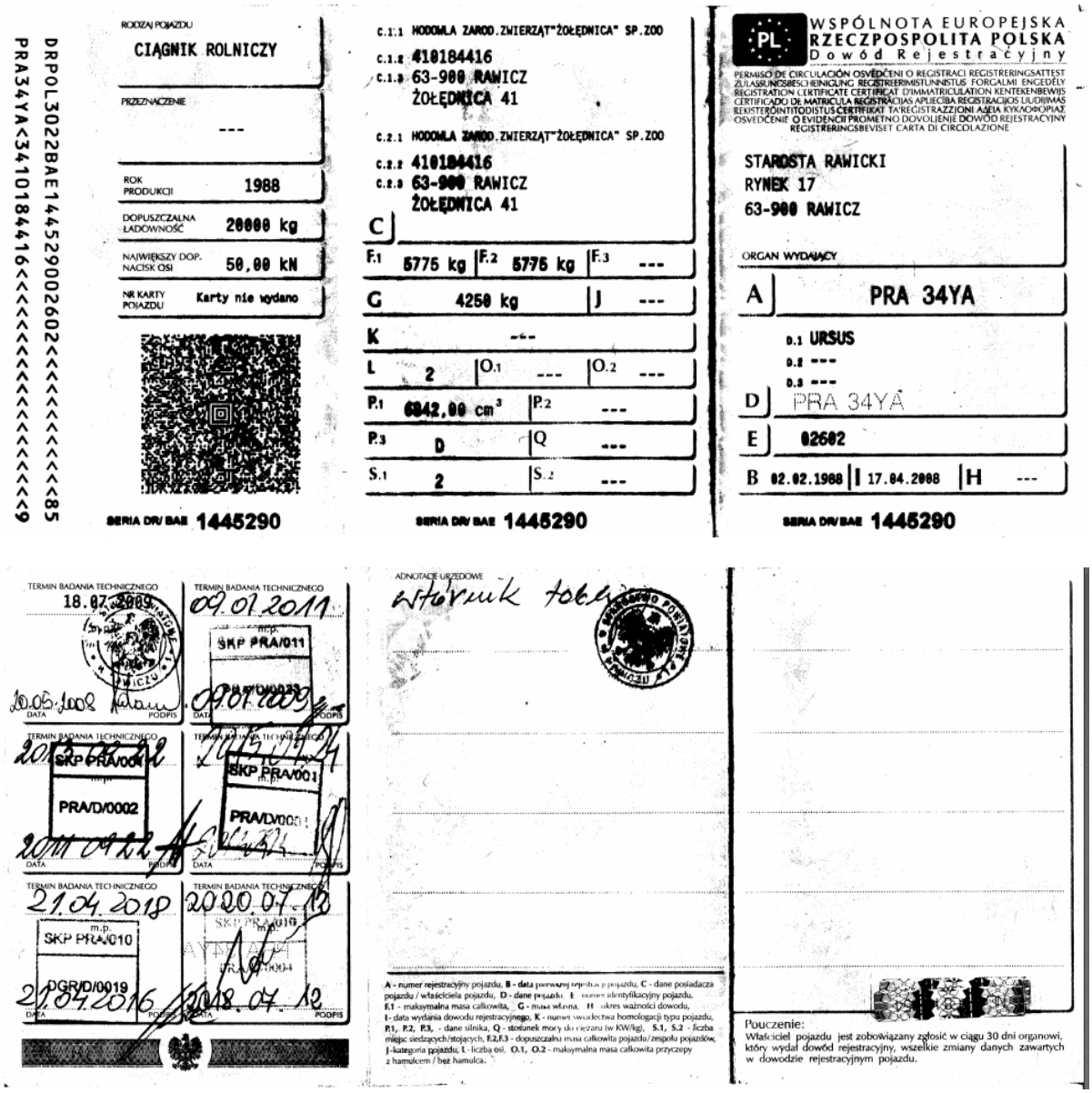

RODZAJ POJAZDU: CIĄGNIK ROLNICZY
PRZEZNACZENIE: ---
ROK PRODUKCJI: 1988
DOPUSZCZALNA ŁADOWNOŚĆ: 20000 kg
NAJWIĘKSZY DOP. NACISK OSI: 50,00 kN
NR KARTY POJAZDU: Karty nie wydano
SERIA DR/ BAE 1445290

C.1.1 HODOWLA ZAROD.ZWIERZĄT"ŻOŁĘDNICA" SP.ZOO
C.1.2 410184416
C.1.3 63-900 RAWICZ ŻOŁĘDNICA 41
C.2.1 HODOWLA ZAROD.ZWIERZĄT"ŻOŁĘDNICA" SP.ZOO
C.2.2 410184416
C.2.3 63-900 RAWICZ ŻOŁĘDNICA 41
C
F.1 5775 kg | F.2 5775 kg | F.3 ---
G 4250 kg | J ---
K ---
L 2 | O.1 --- | O.2 ---
P.1 6842,00 cm³ | P.2 ---
P.3 D | Q ---
S.1 2 | S.2 ---
SERIA DR/ BAE 1445290

WSPÓLNOTA EUROPEJSKA
RZECZPOSPOLITA POLSKA
Dowód Rejestracyjny
STAROSTA RAWICKI
RYNEK 17
63-900 RAWICZ
ORGAN WYDAJĄCY
A PRA 34YA
D.1 URSUS
D.2 ---
D.3 ---
D PRA 34YA
E 02602
B 02.02.1988 | I 17.04.2008 | H ---
SERIA DR/ BAE 1445290

DRPOL3022BAE1445290026 02<<<<<<<<<<85
PRA34YA<341018441 6<<<<<<<<<<<<<<<<<<9

TERMIN BADANIA TECHNICZNEGO 18.07.2009 — DATA 10.05.2008 PODPIS
TERMIN BADANIA TECHNICZNEGO 09.07.2011 — SKP PRA/011 — DATA 09.07.2009 PODPIS
TERMIN BADANIA TECHNICZNEGO — SKP PRA/001 — PRA/D/0002 — DATA 2011 04 22 PODPIS
TERMIN BADANIA TECHNICZNEGO — SKP PRA/001 — PRA/D/0001 — DATA PODPIS
TERMIN BADANIA TECHNICZNEGO 21.04.2018 — SKP PRA/010 — DGR/D/0019 — DATA 21.04.2016 PODPIS
TERMIN BADANIA TECHNICZNEGO 2020.07.13 — SKP PRA/010 — DATA 2018.07.12 PODPIS

ADNOTACJE URZĘDOWE: wtórnik tabl

A - numer rejestracyjny pojazdu, B - data pierwszej rejestracji pojazdu, C - dane posiadacza pojazdu / właściciela pojazdu, D - dane pojazdu, E - numer identyfikacyjny pojazdu, F.1 - maksymalna masa całkowita, G - masa własna, H - okres ważności dowodu, I - data wydania dowodu rejestracyjnego, K - numer świadectwa homologacji typu pojazdu, P.1, P.2, P.3, - dane silnika, Q - stosunek mocy do ciężaru (w KW/kg), S.1, S.2 - liczba miejsc siedzących/stojących, F.2,F.3 - dopuszczalna masa całkowita pojazdu/zespołu pojazdów, J - kategoria pojazdu, L - liczba osi, O.1, O.2 - maksymalna masa całkowita przyczepy z hamulcem / bez hamulca.

Pouczenie:
Właściciel pojazdu jest zobowiązany zgłosić w ciągu 30 dni organowi, który wydał dowód rejestracyjny, wszelkie zmiany danych zawartych w dowodzie rejestracyjnym pojazdu.

Numer inwentarzowy	Nazwa środka trwałego	Symbol	Numer karty
H - 124 - 746	ciągnik URSUS U-1222	746	

Charakterystyka obiektu: zielony, ogumiony - rolniczy moc 115,2 KM
pg skór / 6842
Rok budowy: 1988 Typ: U - 1222
Nr fabr.: 03602 silnik 11723 - [illegible]
Wykonawca: Zakłady Mechaniczne Ursus
Wymiary: dł. 4480 wys. z kabiną 2545 szer. 1970
ciężar 4250 kg, silnik 610 kg
Rodzaj konstrukcji:
OT 1/88 - gospodarstwo

Wyposażenie	
Nazwa	Ilość

Mr. rej LEY 2620 D
z dnia 2.2.88 - y [illegible]

Przyjęcie do użytkowania				Likwidacja
Data	Wartość inwent.	% użycia	Umorzenie	Data
[illegible]	2.332.400,-			

Zmiany wart. inwentarzowej		Umorzenie			
Data	Wartość inwent.	Od dnia	%	Roczne	/12
		1.2.88	11	256564	21.380,-

Spis z natury		
15.09.92	30.6.01	18.12.01
22.06.03	22.06.07	24.06.10
16.12.11	21.12.15	
17.12.13		